

Родинне свято

«Ми зуміємо для вас

Сонечками стати»

**Вчитель
Ковалівської ЗОШ І-ІІІ ст.
Баран Ганна Павлівна**

Вчитель. Гарний день ! І сонце в небі піднімається...

Діти : Наш клас із гостями вітається

Вчитель. Доброго дня я зичу усім, хто завітав на наше свято.

- 1) Ми діти - дивні квіти.
Зросли у світлу днину,
Як же серцем не радіти -
З'єднались ми в одну родину.
- 2) У класі творимо шкільну сім'ю,
З якою нам 12 років крокувати.
Вчимося разом «біди» лікувати
І добре слово вчасно проказати.

Вчитель. Гостей наших я щиро перепрошую

І до співпраці з нами запрошую
А сонечко нам допоможе –
Воно уважно слухать може.
Сьогодні поговорим до пуття
Про нас, характер, звички і життя ...

- 3)
Яка це радість - жити !
Творити чудеса !
Сміятись і радіти ,
Як вранішня роса !
- 4) Ти знаєш, що ти – людина?
Ти знаєш про це чи ні?
Усмішка твоя – єдина,
Мука твоя – єдина,
Очі твої – одні.
- 5) Більше такого не буде
Завтра на цій землі.
Інші ходитимуть люди,
Інші любитимуть люди:
Добрі, ласкаві чи злі.
Але такого ж не буде –
Єдиний ти на Землі.
- 6) Матусю рідна, я лише ступаю
На цей важкий тернистий шлях життя.
В усьому тільки добре помічаю,
А кажуть, вистачає в світі зла?

Мати: А світ розпочинається з любові,
Як день із світанкової зорі,
Коли пречисті, рідні, колискові
Співають невсипущі матері.
І долю вам хрещато вишивають
Піснями, що тепліших не знайти.
І денно й ношно Господа благають
Вас від страждань і горя вберегти.

Син: А світ мережаний то цвітом, то снігами.
А в світонька такі шляхи круті.

Мати: І між його вітрами й віражами
Ви осягнете істини святі.
Не нарікай на труднощі даремно,
Не підкоряйся млявості імлі...

Син: Коли ж навколо раптом стане темно ?

Мати: У грудях сонечко любові засвіти.
Для себе, для родини й України.
Пильнуй вогонь добра від зла і марноти.
Бо ти на світі білому – Людина !
Бо в світі трудному світильник Божий - Ти !
У цій шаленій чорно – білій січі,
Крізь болісні і радісні літа,
Несім любові промені одвічні -
Хай торжествують світло й доброта !

Вчитель Народилася дитина ... Хто вона ?
- Людське дитя, людина, хлопчик чи дівчинка.

7)
Учень Є красива легенда, що коли народжується дитина,
Бог запалює на небі нову зірку і посилає Ангела -
хоронителя. Уві сні ангел цілує дитя тричі:
в чоло - аби воно зростало розумним, в личко,-
щоб було красивим, та у груди, - аби здоров'я та
доброта вселялись в його тіло, серце та душу.

Вчитель. Але то легенда. А у житті із самого малечку кожен повинен
засвоїти правила поведінки, за якими треба жити
між людьми. Кожна людина повинна прагнути стати чесною,
доброю і порядною. Але, щоб вирости такою, треба боротися з
лінощами, недбалістю, брехливістю, відкинути заздрість і
багато негативного, що раптом з'явиться в характері.

Бо кажуть, що гарна людина – це сонечко, яке зігріває все довкола своїми лагідними промінцями, своїм гарячим щирим серденьком.

Діти разом Ти ще маленький, але сонце в тобі може жити дуже велике !

- 8) Сонце - це символ добра, життя.
Сонечко – це яскрава усмішка радісного дня.

Вчитель. Без сонечка не можуть жити не тільки люди, але і тварини, птахи, рослини. А щоб переконатись в цьому, послухайте пісню «Біля річки».

1. Пісня «Біля річки».

Вчитель Сьогодні ми з вами повчимося бути сонечками дня оточуючих, дізнаємося, чи спроможні ми зігріти когось, застерегти від біди, допомогти, розрадити. . . . Недарма кажуть, що доброму скрізь добре, всі його люблять. . .
Давайте пригадаємо, що треба знати й робити, щоб стати сонечком для своєї сім'ї, родини.

- 9) Я мисляча людина.
Я мушу дбати, щоб цвіла Земля!
Щоб розцвіла вільна Україна –
Улюблена ненька – Вітчизна моя!
- 10) Люблю я край свій дорогий,
Що зветься Україна –
І Батьківщині я своїй
Зросту достойним сином.
- 11) Зі слова починається людина,
Із мови починається мій рід. . .
Люблю свою я мову і пісню солов'їну,
Що полонила ніжністю весь світ.
- 12) Повинен кожен гідний син,
Всяк український громадянин ,
Сторінки роду свого знати
І свято їх оберігати!

- 13)
Треба кожному з нас знати –
Варт пошани сивий волос
І старечий тихий голос...
Лопотання немовляти
Треба також поважати .
- 14)
Ви до дідівських натруджених рук
придивіться.
І за все – все до землі їм низенько
вклоніться .
- 15)
Я люблю і шаную
Матір і Батька своїх
І дай, Боже , щоб я виріс.
Щоб у школі гарно вчився,
Щоб я батькові і ненці
Щиросердно відплатився.
- 16)
Моя рідна школа – святиня моя,
Люба і дружна велика сім'я,
Яка об'єднала маленьких дітей
І хоче зробити з нас добрих людей.
- 17)
Буду добре я учитись
І культурно поводитись,
Буду гідним скрізь і всюди,
Щоб нести вам радість, люди!
- 18)
Людей буду я любити ,
Добро й милосердя всім чинити.
Старість щедро шанувати,
Ну а меншим помагати.
- 19)
Вишита сорочка , рушник та калина,
З цього починається ненька - Україна,
Обереги пращурів завжди поважай,
З ними ти наслідував рідний дім і край
- 20)
Святими хай будуть навічно слова,
«Вітчизна, як ненька, у мене одна».
І жити я хочу назавжди, як нині,
На мирній Землі у моїй Україні.

21)

Я за те, щоб дружили на світі
Дорослі і діти,
Українці й французи,
Народи великі й малі.
Треба тільки всім серцем захотіти,
Стати гідним нащадком планети Землі!

22)

Хочеш людиною справжньою стати ?
Наші закони навчись поважати ,
Навчись їх виконувати завжди і всюди,
Тоді і тебе поважатимуть люди.

23)

Хочеш для друзів сонечком стати ?
Правила ці зобов'язаний знати .
Бо сонечко щиро нам світить у клас
І поглядає на кожного з нас .

24)

Кожен з радістю прийшов у клас
І приніс любов , щоб поділитись з вами.
Став він ясным сонечком для нас -
Зіграє нас своїми промінцями .

25)

Ідіть завжди до школи
Веселі завзяті.
Шукайте щирих друзів -
Ви тут , як в рідні хаті .

26

І чудово, що колись,
Води у Дніпрі злились.
Над країною моєю пісня лине .
Ми за руки узялись,
Ніжно з другом обнялись.
Всіх плекає нас і любить Україна.

Вчитель: Кожна людина - це маленький всесвіт. Вона -
унікальна, неповторна.

Планету особистість з країною «Я» оточують безліч інших
планет: Мама , Тато, Дідусь, Бабуся, Брати , Сестри... це – сузір'я –
Сім'я. Її бережуть і леліють друзі , знайомі, просто люди з
галактики Батьківщина. І це добре , бо послухайте , що буває з
тими , кого не люблять. Людей треба рости в любові, як
квіти...

Казка «Про добру Землю і сердитий Місяць»

Жили – були на світі добра Земля і сердитий Місяць. Всі дивувалися : « А чому це Місяць такий сердитий?» Нарешті спитали у Місяця : «Чому , ти , Місяцю, такий блідий, похмурий та сердитий ? Ось погляньте на Землю !Яка вона ясна , сонячна!». - «Звичайно , сонячна! Аж світиться теплом та радістю! Бо її Сонечко плекає, теплотою зігріває, а я? Ніхто мене не любить !» - відповів Місяць.

-« Неправда , - озвалося Сонечко , - я тебе люблю, - кохаю, добротою - ніжністю зігріваю.... Виходь на небо !» Почув ці слова Місяць, виліз із своєї схованки і аж засяяв – засвітився від щастя... Так переповнився щастям Місяць, що став великим і круглим, як старий

барабан. Від доброти своєї, від чемності, від розуму, якого він набирався віками і зараз світить Місяць на темному небі найяскравіше, найдобріше, найтепліше і голубить донечок-зірочок.

Спочатку кожне “Я” теж вчиться сіяти відображеним світлом і віддзеркалює ту доброту, щедрість і любов, що отримує від оточуючих. Недарма ж діти завжди такі схожі на тих, хто їх оточує.

Мати: Сію дитині в серденько ласку
Мудрість і розум, віру у казку,
Мамину ніжність,
Татову силу.
Щоб була добра, щедра і мила.
Щоб завжди душі людські зігрівала
Щоб для навколишніх ясным сонечком стала.
Тебе любить - голубить матуся,
Тебе пестить та ніжить бабуся,
Любить - береже татусь ,
Мудрості навчає дідусь.
Всі малятко люблять - плекають,
Щастям, любов'ю оберігають.

Мати . Що ростеш ти людиною, дякуй усім,
Кожну улюблену свою рідну дитину
Щиро плекає ненька Батьківщина.
Ти повинен про це, любий мій, пам'ятати.
Спробуй теж для людей ясным сонечком стати.

Вчитель. А тепер прийшла пора пограти.
Що в тобі хорошого , спробуй розказати.
(У кожної дитини в руках є зроблене сонечко. Називаючи хорошу рису характеру, набуту від батьків, дитина зачіпає це сонечко на дошку).

1. мамина ніжність.
2. татова сила.
3. дідусева щирість.
4. бабусина ласка.
5. веселість сестриці.
6. братова мужність.
7. друзів гостинність.
8. мудрість людська.
9. любов батьківщини.
10. татова стриманість.
11. мамина доброта.
12. татова наполегливість.
13. бабусина щедрість.
14. дідусева дотепність.
15. мамина турботливість.
16. бабусина терпеливість.
17. татове розуміння.
18. мамина чуйність.
19. бабусина теплота.
20. дідусева жартівливість.
21. бабусина ввічливість.

Вчитель.

Сонечка в класі враз засіяли,
Зразу тепліше й світліше всім стало.
Цікаво як вийшло, погляньте, будь ласка,
В нас - мамина ніжність,
татова сила,
дідова щирість,
веселість сестриці,
братова вправність і
друзів гостинність.

Мудрість людська
І любов батьківщини.
Та кожен з нас унікальний,
Нема на світі другої такої людини.

- 27) Я пісеньку співаю
веселу і просту.
Про те, що радість маю,
Щасливою расту.
Встаю я ранком - рано,
Як сонечко встає,
Куди я не погляну -
Усюди все моє.

Вчитель. (А ще, про те, як Улянка рано встає разом із сонечком, вона заспіває пісеньку)

Пісня „ А на балконі сонечко.”

Вчитель. (Та коли цілу літню днину сонечко зігриває землю і всіх, що на ній живуть, то вона так нагрівається, що просить дощика освіжити її. Тому послухаймо пісеньку „ Капає дощик ”

Пісня «Капає Дощик»

- 28) Діти, дійсно виходить диво:
В кожному Я стільки Ми укладається.

Щоб вирросло Я - стільки люди стараються,
Зігривають нас любов'ю і теплом.
Коханням, ласко, відвертістю, терпінням...

І ми за це відплатимо добром
Любов'ю, працьовитістю, сумлінням...
Діти Ми зуміємо для вас
разом Сонечками стати!

29)

Візьми, дитя, з собою сонце доброти,
Любові, ніжності, турботи...
Нехай його невтомні промінці
Ніколи не цураються роботи.

30)

Хай пам'ятає серденько твоє
Про ніжність, відданість і ласку.
І стане схожим все життя твоє
На добру, мудру і щасливу казку!

Вчитель. А чому на казку?

Бо в казках завжди добро перемагає зло,
У казках завжди щасливий кінець.

Пісня «Казковий світ»

31)

У долі всіх людей є своє щастя,
А для щастя треба зовсім небагато -
Сонце, зорі, небо і весела хата,
А у хаті рідні, друзі, мама й тато.

32)

Щоб любов та радість
Там жила крилата,
Щоб були стосунки в сім'ях
Добрі й щирі.
І зростали діти в злагоді та мирі.

33)

І щоб був достаток
Все було, як треба.
Ой, для щастя, мабуть,
Трохи більше треба.

34)

Це-краса безмежна,

Ріки і долини.
Та любов – як мало
Треба для людини.

35)

І знання, і творчість,
Радість безупинна,
Кожен раз щось інше...
Ти ж на те й людина!

«Пісня про зайчика»

36)

Світить завжди!
Світить усюди!
Цього ж бо потребують люди !
Світити ясно до кінця -
Любов'ю виповняти вщерть серця!

37)

Завжди ! До днів останніх денця!
Це гасло у житті моє і сонця!
І мрію я про щастя і успіх.
Я буду ясным сонечком для всіх!

Разом - А тепер наш дружний клас
Діти. Стане сонечком для вас!

Вчитель. Наші чудові діти зможуть гостей зігріти. Кожна дитина, називаючи гарну рису свого «Я», стає проміннячком сонечка. Чим більше промінців - тим яскравіше сяє сонечко.

(Одна дитина стоїть посередині і тримає жовтий круг. Усі діти підходять по черзі і, називаючи хорошу рису свого характеру, причіпають свою стрічку до круга, а другий тримають у руках . Там утворюється сонечко.)

Риси характеру :

1. добрий	12. щедрий
2. щирий	13. любляча
3. лагідний	14. чуйна
4. ласкавий	15. наполеглива
5. привітна	16. ввічлива
6. терплячий	17. стриманий
7. доброзичлива	18. ніжна
8. кмітлива	19. дружелюбний
9. весела	20. жартівливий
10. турботлива	21. добродушна
11. гостинна	

38) (Дитина , яка стояла всередині каже)
Спалахнула свічечка ясним полум'ям,
Підійдіть погрітися, кому холодно...
Крихітку любові нашої взяти,
Добрі слова наостанок сказати...

39. Отже, любі діти!
Нам разом гарно жити,
Бо кожен з вас
Несе для нас
Найкраще, що є в людині
На радість нам, батькам, гостям
І нашій Батьківщині.

40. Запам'ятайте назавжди, навіки:
Ти можеш бути, мій друже,
Маленьким іще,
А сонце в тобі, - тепле, щедре, велике.

41

Нехай сходить сонечко
У високе небо,

Хай дарує сонечко
Кожен – кожен день.
Промінці веселі
Для тебе і для мене.

Діти І для всіх, і для всіх,
Разом і для всіх людей.

42 Щоби вистачило всім добра і світла,
Щоби вистачило всім хліба і тепла.
Щоби кожен був комусь на землі потрібен,
Хай лунає пісенька, пісенька оця!

Танець «Із сиром пироги»

